

53-SATAN VÀ ĐÁNG THÁNH

(Gióp 1:6-2:10)

Trong Gióp 1:6 các con cái Thiên Chúa đến trình diện Đức Chúa. “Con cái TC” tức là các thiên thần. Thật màu nhiệm là Satan cũng ở trong số đó. Hắn là thiên thần bị sa đọa. Không biết hắn ta ra khỏi nơi trú ngụ hay hắn tự ý lên vào nơi triều yết.

Trái ngược với Đáng quyền năng là khuôn mặt của kẻ thù, hay Satan. Satan xuất hiện như kẻ thù được diễn tả rõ ràng và đó là một hữu thể thực chứ không phải là nhân vật tưởng tượng. Kinh thánh nói rằng satan đến như là một thiên thần ánh sáng để lừa dối và cám dỗ (2 Cor 11:14).

Satan mang quân Sova và Candê đến để cướp bò, lừa và lạc đà của ông Gióp (1:13-17). Hắn có thể tiêu huỷ dê cừu bằng sấm sét và giết con cái ông Gióp bằng gió bão, ngay cả tạo ra ung nhọt trên mình ông Gióp. Hãy nhớ hắn là thủ lãnh nắm giữ quyền trên không trung (Êphêso 2:2).

Bên cạnh đó. Satan có quyền lực, nhưng sức mạnh của nó bị giới hạn. Satan có quyền năng, nhưng Thiên Chúa là Đáng Toàn Năng! Hắn chỉ có thể xâm phạm vào nơi Chúa cho phép thôi (1:10). An ủi biết bao khi biết rằng không một tai ương nào xảy đến cho chúng ta được nếu Chúa không cho phép. Ngài là Đáng đống đại dương lại bằng những cánh cửa... và phàn người chỉ tới đây thôi, chứ không được tiến xa hơn nữa, đây là nơi các đợt sóng cao phải vỡ tan tành (38:8,11), sẽ không bao giờ để chúng ta chịu thử thách vượt sức chúng ta (1Cor 10:13).

Hãy nhớ, Satan bị nắm giữ bởi Đáng Toàn Năng cho đến nỗi hắn chỉ có thể tấn công ở nơi hắn được cho phép (1:12).

1. Gióp xé áo mình ra (1:20). Đáng đồng tiền bát gạo để học biết rằng chúng ta có cảm xúc đau xót. Buồn đau có chỗ hữu dụng của nó trong đời chúng ta. Chúng ta được bảo rằng đừng “trốn tránh sự sửa dạy của Chúa” nhưng dùng nó để tự huấn.

Chúa Giêsu khóc! Ngài không phá huỷ cảm xúc tự nhiên của chúng ta. Chúa Giêsu nói với các người phụ nữ Giêrusalem hãy khóc cho mình và cho con cháu mình.

2. Gióp nhận ra rằng mất mát và đau buồn là định luật của cuộc sống. Chúng ta nên học biết rằng tất cả của cải đều chóng qua. Chúng ta mất mát mỗi lúc. Chúng ta không thể dừng lại và khóc lóc mỗi lần có điều gì đó bị lấy ra khỏi chúng ta. Chúng ta phải rút ra bài học rằng chúng ta vẫn sống dù phải trải qua nhiều mất mát. Hãy bắt đầu học từ lúc còn trẻ là không có gì trên đời là cần thiết cả ngoại trừ Đức Kitô.

Chỉ vàng ròng mới chịu được lửa. Tất cả cặn bã đều cháy rụi. Thiên Chúa, nhà luyện kim của trời, đưa chúng ta vào lửa, nhưng chính Ngài trông coi và thử thách chúng ta. Ngài không tin ai cả. Khi lửa đủ lâu để tiêu huỷ những thứ cặn bã, Ngài sẽ lôi chúng ta ra.

Chúa hỏi Satan, người từ đâu tới? Câu trả lời của hắn đầy kịch tính: *Rảo quanh cõi đất, và lang thang khắp đó đây* (1:7). Hãy nhớ câu trả lời này nói cho chúng ta biết rằng “ma quỷ quấy phá không ngừng nghỉ”. *Hãy tỉnh thức luôn vì ma quỷ như sư tử gầm thét rào quanh tìm mỗi để cắn xé* (1Phêrô 5:8)

Chúa lại nói, Người có để ý đến Gióp, tôi tớ của ta không? (1:8). Chúng ta nghĩ gì khi Chúa dùng chữ “để ý”? Có vẻ như Chúa xem xét mọi hành vi của Gióp.

Satan nói, Có phải Gióp kính sợ Thiên Chúa mà không cầu lợi chẳng? Hắn có ý muốn nói rằng tôi đang xem coi lý do tại sao Gióp quá hoàn hảo. Và đây là lý do “*Chẳng phải Ngài đã bao bọc chở che nó từ bề... Ngài đã ban phúc lành cho công việc do tay nó làm, và đàn gia súc của nó lan tràn khắp xứ*”. Tất cả điều Satan dẫn chứng đều đúng.

Rồi Satan tiếp tục, *nhưng Ngài cứ thử giơ tay đánh vào mọi tài sản của nó xem, chắc chắn là nó nguyện rửa Ngài bằng mặt!* Điều Satan dùng để chống lại Gióp là con người chỉ phụng sự Thiên Chúa khi hắn được lợi lộc từ đó hay nói cách khác ‘Bánh ít đi, thì bánh quy lại’ hay ‘thả con tép bắt

con tằm'. Thực ra ở đây không phải Gióp bị thách thức mà là chính Thiên Chúa. Đây không phải việc thử thách sự trung thành của Gióp mà là vấn đề quyền lực của Thiên Chúa bị thách thức.

Đây cũng là vấn đề người ta đặt ra hôm nay! Một số người nói rằng các cha đi tu vì 'quay ra quay vô là có tiền', hay người ta trở lại đạo vì được cho chỗ ăn chỗ ở.

Nên Chúa nói, *Được hãy lấy hết tài sản của nó và mở mắt ra mà xem!*

Chúng ta có thấy ở đây một cuộc xung đột thực sự giữa Thiên Chúa và Satan không? Chúa muốn chứng minh về lòng ngay thẳng của Gióp khi theo Ngài.

Khi thử thách đến, Gióp không hiểu được ý nghĩa của đau khổ mà ông phải gánh chịu. Ông biết đó không phải là vì ông đã phạm tội như bạn bè ông nói. Ông tự hỏi Chúa đang làm cái gì đây. Chúng ta sẽ luôn luôn không hiểu hết được điều Chúa đang hoạt động trên chiến trường của lòng ta. Nhưng hãy biết rằng: có lý do và giá trị về tất cả những gì Chúa cho phép xảy ra và *TC làm cho mọi sự đều sinh lợi ích cho những ai yêu mến Người, tức là cho những kẻ được Người kêu gọi theo như ý Người định* (Roma 8:28)

Gióp chứng minh rằng điều Satan nói về con cái Chúa là lời nói dối, tức là chúng chỉ là cái cớ hấn dưng để che đậy ý đồ bất chính của hấn.

Đừng nên lúc nào cũng muốn tìm hiểu về lý do cho những thử thách và kinh nghiệm của mình. Đôi lúc chúng ta phải chờ câu trả lời.

Con người sẽ không bao giờ tìm được câu trả lời đối với tất cả những gì Chúa thực hiện. Người ta có thể thành thực và lương thiện như những người bạn của Gióp để tìm câu trả lời, nhưng đường lối của Chúa vượt ngoài trí hiểu của chúng ta. Chúa không bao giờ để ma quỷ chứng minh rằng Ngài ngờ ngẩn khi dựng nên con người là loài chỉ biết phụng sự Ngài với mục đích được lợi lộc.

Đừng ngạc nhiên khi thấy những người giả hình trong cộng đoàn con cái Chúa. Satan đến để quậy phá các thánh. Hấn làm chúng ta chia trí. Hấn dục chúng ta chỉ trích. Hấn gieo rắc chia rẽ trong cộng đoàn. Hấn khuyến khích sự tự hào của linh mục, các đoàn thể, các thiện nguyện viên. Hấn làm nguội lạnh tâm hồn và làm đóng băng đời sống cầu nguyện. Còn nữa, khi LỜI được gieo, gió đến và thổi nó bay đi (Mátthêu 13:3-23).

Hãy nhớ rằng, bạn không bao giờ bước đi trước tôn nhan Chúa và cố gắng giữ lòng kính sợ Thiên Chúa mà không bị Satan đến đồng hành với bạn – kết tội bạn, bới lông tìm vết và quấy rầy bạn.